

בג"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

וועך גאנז! אה גאנז קפלאה ווילע

אכילת מלוחה מלכה בכדי שיישאר 'מלא תרווד רקב'

"על אלו טומאות הנזיר מגלח... על מלא תרווד רקב" נזיר דף מט:

בחז"ל ובפוסקים מבואר ש'מלא תרווד רקב' האמור בסוגיותינו הינו עצם ה'לווז' שאינו כלה, וממנו קדם אדם לתחיית המתים.

בפרק דר"א: לעתיד לבא, מאבר זה יקום כל הגוף ללא מומאים.

באבקת רוכל: אומרים עליו שהוא חזק מאד כפטיש יפוץ סלע.

אליה רבה: איבר זה לא קיבל הנאה מעץ הדעת, כי אין לו הנאה ממأكل כי אם במווצש"ק מסעודה מלאו"מ, וממילא לא נהנה בזמן אחר, לפיכך לא נגזר עליו להיכלות במתה, ונשאר קיים בקדור עד עת התחייה.

חידוש מיוחד מובא בספר בית ישראל השלם (טוייסיג ח"ח ס"א) עצם הלווז ממשיכה לשיזון ב' שעות לאחר שהקיימו כל האיברים, ולכן הרוצה להתפלל בכל אבריו בבחינת 'כל עצמותי תאמרנה', עליו להשכים ב' או ג' שעות קודם התפילה.